

تخصیص بهینه همزمان آب و زمین در شرایط کمبود منابع با استفاده از روابط

بیان آب در خاک

(مطالعه موردی شبکه آبیاری و زهکشی سد درودزن استان فارس)

زهرا ربیعی^۱، تورج هنر^{۲*} و علی رضا کاظمی^۳

چکیده

بر اساس پیش فرض های جهانی، تا سال ۲۰۲۵، ۵۲ کشور از کشورهای جهان با بحران شدید آب مواجه خواهند شد. بنابراین استفاده مطلوب و بهینه از منابع آب امری ضروری و اجتناب ناپذیر خواهد بود. در این رابطه، تغییرات اساسی و همه جانبه در ساختار کشاورزی موجود، که بیشترین سهم مصرف آب را به خود اختصاص می دهد امری است حیاتی. همچنین، طراحی و تنظیم الگوی کشت به جهت تعیین مقادیر سطوح زیر کشت و ترکیب مناسب محصولات به همراه میزان آب مورد نیاز محصولات از اهمیت خاصی برخوردار می باشد. لذا در این پژوهش سعی شده است که مدلی ارائه گردد تا با ارائه الگوی بهینه کشت به صورت همزمان سطح زیر کشت و کم آبیاری های مجاز را نیز در کل دوره رشد ارائه نماید. نتایج این مدل با استفاده از روش الگوریتم ژنتیک نیز نشان می دهد که لحاظ نمودن کم آبیاری در کل دوره رشد مناسب نمی باشد و تنها استراتژیک آبیاری کامل توصیه می گردد و بر این اساس سطوح زیر کشت مناسب را برای هر گیاه ارائه می دهد. همچنین نتایج ارزیابی حساسیت مدل نشان می دهد که با افزایش قیمت آب بها به میزان ۶۰ درصد، الگوی کشت تغییر می کند، بدین گونه که مدل در این حالت بیشترین سطح را در فصل دوم کشت به ذرت علوفه ای با سطح ۳/۵۴ هکتار و آبیاری کامل اختصاص می دهد و با کاهش آب مصرفی مدل از میزان سطح گندم کاسته و میزان کم آبیاری در این حالت به میزان ۲۰/۳۲ درصد افزایش پیدا می کند.

واژه های کلیدی: الگوی بهینه کشت، الگوریتم ژنتیک، تخصیص آب و زمین، کم آبیاری

مقدمه

مدل های ریاضی و استفاده از امکانات نرم افزاری، با ارائه الگوی بهینه کشت با این بحران مقابله نماید. اکثر محققین جهت تعیین الگوی بهینه کشت از دهه ۱۹۶۰ تاکنون بطور وسیعی از برنامه ریزی خطی استفاده نموده اند که با حداکثر یا حداقل کردن تابع هدف و در نظر گرفتن تعدادی از محدودیتها (منابع) و متغیرهای تصمیم (فعالیت-ها) به این موضوع پرداخته اند (Shabani, 2006). از آنجا که برنامه-ریزی خطی بر فرض قطعیت بنا نهاده شده است، این امر با مسائلی چون عدم قطعیت در آب موجود و قیمت محصولات کشاورزی در تضاد است، لذا نمی تواند الگوی کشت را با دقت بالا تعیین نماید. البته با مرور زمان، روش های جدیدی در امر بهینه سازی ارائه گردیده است که از جمله این روش ها می توان به برنامه ریزی غیرخطی، برنامه ریزی ریاضی مثبت، برنامه ریزی امکان و برنامه ریزی با هوش مصنوعی نیز اشاره نمود.

در پژوهش های پیشین از برخی روش های فوق برای آرایه الگوی بهینه کشت استفاده شده است به عنوان مثال قهرمان و

آب از مهمترین منابع مورد نیاز جامعه بشری است. موضوع چگونگی حفظ این منبع حیاتی و بهره برداری بهینه از آن نیز از مهمترین چالشهای قرن حاضر به حساب می آید. بر اساس استاندارد های جهانی میزان آب خالص مصرفی در بخش کشاورزی باید ۵۳/۶ میلیارد متر مکعب باشد در حالی که بر اساس یک بر آورد جدید میزان آب مصرفی در این بخش ۸۳/۵ میلیارد متر مکعب است. (Sohrab, 2005). از سوی دیگر پیش بینی می شود که در آینده نیز تغییرات اقلیمی و گرم شدن هوا موجب افزایش نیاز آبی گیاهان گردد که این مسئله موجب محدودیت هر چه بیشتر در استفاده از منابع آب می گردد. امروزه دانش مدیریت سعی دارد که با کاربرد

۱، ۲ و ۳- به ترتیب دانشجوی سابق کارشناسی ارشد، دانشیار بخش مهندسی آب و دانشجوی دکتری کامپیوتر دانشگاه شیراز
* نویسنده مسئول: (Email: toorajhonar@yahoo.com)

پیشنهاد کردند. مینیودین و همکاران (۱۹۹۷) نیز جهت تعیین الگوی بهینه کشت و بهره برداری پایدار از آبهای زیرزمینی، روش برنامه ریزی چندمنظوره را مورد استفاده قرار دادند. در تابع هدف مدل آنان دو هدف حداکثرسازی سود خالص و سطح زیرکشت لحاظ شده بود. نتایج مطالعه آنان نشان داد که حداکثر سود خالص با ۲۵ و ۵۰ درصد کم آبیاری برای بعضی از محصولات همراه با آبیاری کامل بدست می آید. پری و نارایانامورتی (۱۹۹۸) چارچوب تئوریک و پاسخ زارعین به عرضه محدود آب نسبت به زمین و کارگر و وجود عدم حتمیت در برنامه ریزی و حجم آب در دسترس را مورد بررسی قرار دادند. آنها اعتقاد داشتند که کمبود آب، زارعین را به سمت استراتژیهای کم آبیاری برای بعضی از محصولات تحریک می کند. با این حال، آنها بیان کردند که اگر دسترسی به آب در زیرکشت سطح معینی قرار گیرد، زارعین بعضی از محصولات را از الگوی کشت خود خارج می کنند. البته آنها نتیجه گرفتند که استراتژی کم آبیاری زمانی که عدم حتمیت در عرضه آب وجود دارد، ریسک زیان مالی را افزایش می دهد و در نتیجه می بایست مبادله ای بین عدم حتمیت و کم آبیاری وجود داشته باشد. دیاتو و همکاران در منطقه ای از مراکش با ویژگی ناهمگنی مکانی، منافع اقتصادی قابل حصول از تخصیص آب سطحی و مکانیزمهای تمرکز زدایی جهت رسیدن به آن را مورد بررسی قرار دادند. نتایج آنان نشان داد که تمرکز زدایی مبادله آب، محصول کشاورزی را ۳/۸ درصد افزایش می دهد. ایوانس و همکاران (۲۰۰۳) در منطقه ای از کشور اکوادور مسئله ناکارایی و نابرابری تخصیص آب را مورد مطالعه و بررسی قرار دادند. آنها با استفاده از برنامه ریزی ریاضی، پیامدهای مسئله مزمن کم آبی با انتقال آب به چهار منطقه را مورد بررسی قرار دادند. آنها نتیجه گرفتند که در قانون توزیع آب در منطقه مورد مطالعه شرایط کارایی و برابری ایجاد نمی گردد. کیافر و همکاران (۲۰۱۱) تحقیقی برای بهینه سازی مصرف آب در شبکه آبیاری و زهکشی صوفی چای در استان آذربایجان شرقی با استفاده از روش الگوریتم ژنتیک انجام دادند نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که مقادیر آب تخصیص یافته واقعی به مراتب بیشتر از مقادیر بهینه می باشد که عمدتاً این اختلاف در محدوده مورد نظر به نوعی تلف شده است.

جمع بندی مطالعات انجام شده نشان می دهد که اکثر مدل های ارائه شده قادر به تخصیص بهینه همزمان آب و زمین نمی باشند بنا بر این در پژوهش حاضر سعی گردیده است که مدلی ارائه گردد که همزمان به تخصیص بهینه آب و زمین پردازد. در واقع مزیت ارائه این مدل نسبت به پژوهش های پیشین در این می باشد که در مدل حاضر با وارد کردن محصولات مورد نظر، مدل می تواند از میان استراتژی های گوناگون، سناریویی را انتخاب کند که بیشترین بازده را داشته باشد.

سپاسخواه در سال ۲۰۰۲ یک الگوریتم ترکیبی از برنامه ریزی خطی (یا غیر خطی) (N)LP و برنامه ریزی پویای استوکاستیکی (SDP) جهت تخصیص بهینه آب از یک مخزن سد یک منظوره برای یک الگوی کشت معین ارائه کردند که در این الگوریتم با داشتن کلاس حجم مخزن در ابتدای فصل، مقادیر فصلی باران و جریان رودخانه ای که به دوره های معادل دور آبیاری شکسته شده باشند، کلاس بهینه حجم مخزن در انتهای فصل را بطوریکه کارایی سیستم حداکثر شود تعیین میگردد و مقدار بهینه آب آبیاری را در هر نوبت آبیاری بدست می آورد. در مدل قهرمان و سپاسخواه در واقع تخصیص بهینه آب برای یک الگوی کشت مشخص می باشد و مدل قادر به بر آورد همزمان تخصیص بهینه آب و زمین در حالت های مختلف نمی باشد (Ghahraman et al., 2002). شعبانی و هنر (۲۰۰۸) در پژوهش خود بر روی مزارع پایین دست کانال اردیبهشت شبکه آبیاری و زهکشی سد درودزن جهت بهینه کردن الگوی کشت، چهار مدل برای شرایط مختلف طراحی کردند که برای حل آن ها از برنامه ریزی خطی (LP) و الگوریتم ژنتیک (GA) استفاده نمودند. در مدل های مورد استفاده در این پژوهش نیز برای ارائه همزمان تخصیص بهینه آب و زمین مدل قادر به انتخاب استراتژی های مختلف به صورت آزاد نمی باشد. در مدل آنان برای به دست آوردن سطح زیر کشت (تخصیص زمین) ۱۳۱ استراتژی آبیاری به عنوان متغیر تصمیم برای تابع هدف تعریف گردید. شجری و ترکمانی (۲۰۰۷) مطالعه ای با عنوان تناسب شبیه سازیهای تصمیم گیری چند معیاری به منظور بررسی تقاضای آب آبیاری در حوضه آبریز درودزن در استان فارس انجام دادند. هدف مطالعه آنها بررسی اثر سیاست قیمت گذاری آب آبیاری بر میزان تقاضای آب کشاورزان در حوضه آبریز درودزن می باشد. برای این منظور با ارائه یک مدل شبیه سازی و تکنیک مطلوبیت چند خاصیتی، سناریوهای مختلفی اجرا گردید، نتایج مطالعه آنها نشان می دهد که گروه های مختلف کشاورزان در مقابل افزایش نرخ آب بها عکس العمل های متفاوتی در مورد ترکیب کشت محصولات و کاهش مصرف آب در هکتار نشان میدهند. یوان و همکاران (۱۹۹۶) مدلی برای تعیین استراتژیهای بهینه آبیاری در طول یک فصل زراعی ارائه کردند. هدف اصلی از تبیین مدل آنان، روشی بود که با استفاده از آن زارعین بتوانند به رژیم های انتظاری آب در سال آتی جهت بهینه کردن الگوی کشت، تولید زراعی، درآمد مزرعه و استفاده کارا از منابع بویژه آب آبیاری دست یابند. ساتی آسیایی و ویسوانتان (۱۹۹۷) نیز استراتژیهای متفاوت مدیریت آب در مناطق کم آب، تغییرات میزان مصرف آب، اشتغال و کارایی مصرف آب را مورد بررسی قرار دادند. آنها استراتژیهای تغییر الگوی کشت از گیاهان با مصرف آب بالا مانند نیشکر، برنج به گیاهان کم مصرف، کاربرد عملیات زراعی و زیربنایی مثل مالچ و مواد افزودنی به خاک برای کاهش تبخیر و تعرق و استفاده از تکنولوژیهای جدید آبیاری مثل قطره ای و بارانی را

گوناگون تولید محصول از آب، در این پژوهش از تابع دورنبوس و کسام (۱۹۷۹) به شکل رابطه (۲) برای تخمین عملکرد در کل دوره رشد استفاده گردید.

$$\frac{Y_a}{Y_p} = [1 - ky(1 - \frac{ET_a}{ET_p})] \quad (2)$$

قیود

قید اول: بیلان آب خاک

با صرفه نظر کردن از رواناب سطحی بیلان آب خاک در هر فاصله زمانی به صورت زیر نوشته می شود:

$$SM_{i,t+1} \cdot Root_{i,t+1} = SM_{i,t} \cdot Root_{i,t} + Rain_t + IR_{i,t} - ETa_{i,t} - DP_{i,t} + SM_i (Root_{i,t+1} - Root_{i,t}) \quad (3)$$

در رابطه فوق $SM_{i,t}$ ، $SM_{i,t+1}$ مقدار آب در محوطه ریشه ها در ابتدا و انتهای یک دوره (فصل) می باشد. $Root_{i,t}$ ، $Root_{i,t+1}$ به ترتیب عمق موثر ریشه محصول در انتها و ابتدای دوره می باشد و $Rain$ مقدار بارندگی موثر (میلی-متر) در دوره زمانی t و SM_i رطوبت ثابت لایه های زیرین خاک قبل از کاشت گیاه i (میلی متر) است. IR آب آبیاری اختصاص یافته برای گیاه i ، (میلی متر) در دوره زمانی t ، $Et_{i,t}$ و $DP_{i,t}$ به ترتیب تبخیر تفرق واقعی (میلی متر) و نفوذ عمقی گیاه (میلی متر) در i دوره های زمانی t است. در طول زمان t برای محصول i راندمان کاربرد آبیاری (Ea) است که به علت نفوذ مقداری از آب به قسمت زیر ناحیه توسعه ریشه از ۱۰۰٪ کمتر می باشد، بنابراین با توجه به یک چنین محدودیتی میزان نفوذ عمقی گیاه به صورت رابطه زیر می باشد.

$$DP_{i,t} \geq IR_{i,t} \cdot (1 - Ea) \quad (4)$$

مقدار عددی Ea در منطقه مورد مطالعه برآورد گردیده است و از مدل سینوسی ارائه شده توسط برگ و گریس (۷) برای ردیابی عمق ریشه گیاهان در زمان استفاده شده است. در این تحقیق فرض مفهومی به این صورت می باشد که در آغاز فصل آبیاری رطوبت اولیه خاک مشخص می باشد. لذا برای بدست آوردن بیلان در ماه اسفند رطوبت خاک به FC رسیده است و اگر از اول مهر این بیلان دنبال شود در این حالت رطوبت در خاک حداقل و سطح خاک هوا خشک می گردد و رطوبت در عمق PWP می باشد پس به طور میانگین در نیمرخ خاک نصف PWP رطوبت در نظر گرفته می شود. از طرفی حجم آب خاک قابل دسترسی در خاک برای هر محصول i در هر فاصله زمانی t باید برقرار باشد.

$$PWP_i \leq SM_{i,t} \leq FC_i \quad (5)$$

قید دوم: تبخیر و تفرق واقعی

برنامه ریزی آبیاری وابسته به میزان تبخیر تفرق (Et_a)

مواد و روش ها

در تخصیص بهینه آب در شبکه های آبیاری و زهکشی هدف های متنوعی دنبال میگردد که این اهداف می تواند بر اساس لحاظ نمودن شرایط فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی در منطقه و یا مسائل کلان اقتصادی و سیاسی در زمینه تولید محصولات کشاورزی متغیر باشد. اما بطور معمول در مناطق خشک و نیمه خشک، تخصیص بهینه آب با در نظر گرفتن دو عامل اصلی آب و زمین با هدف بیشینه نمودن درآمد کل زارعین انجام می شود. در واقع بیشینه نمودن درآمد کشاورزان باعث می شود کشاورزان و دولت بطور مستقیم تحت تاثیر مثبت این افزایش درآمد قرار بگیرند. لذا این امر ضمن ایجاد افزایش تولید ناخالص داخلی، استقلال در تولیدات محصولات استراتژیک، امنیت غذایی، کاهش نرخ بیکاری و افزایش سطح رفاه جامعه، شاخص های فرهنگی، اجتماعی و بهداشتی در جوامع روستایی را دنبال خواهد داشت. بنابراین با توجه به این امر تابع هدف این پژوهش بر اساس بیشینه نمودن سود زارعین یا در نظر گرفتن محدودیت های آب و هوایی، منابع آب و زمین جهت تخصیص بهینه منابع آب موجود با تعیین الگوی کشت مناسب در مزارع زیر دست کانال اردیبهشت سد درودزن به صورت همزمان تعیین گردید. از آنجا که در این تحقیق تابع هدف خطی نمی باشد و قید های گوناگون نیز وجود دارد، بعلاوه وجود پارامترهای مجهول که بیشتر از تعداد معادلات می باشد از الگوریتم ژنتیک و روش جستجوی مستقیم (Mathworks) نرم افزار برنامه نویسی MATLAB برای بهینه سازی تابع هدف استفاده گردید. (Mathworks Co., 2009)

تابع هدف

هدف اصلی در این پژوهش حداکثر نمودن سود زارعین بر اساس تخصیص هم زمان سطح زیر کشت و میزان کم آبیاری در کل دوره رشد می باشد. که مطابق رابطه زیر تعریف گردیده است.

$$Z = \sum_{i=1}^{ncrop} Y_{pi} \times P_{ci} \times \prod_{j=1}^{kperiod} (1 - Ky_{i,j} \times X_j) - C_i A_i - P_w \sum_{i=1}^{ncrop} IR \quad (1)$$

در این رابطه

Y_{pi} عملکرد در هکتار برای گیاه i ام (kg/ha)، P_{ci} قیمت محصول برای گیاه i ام ($Rial/kg$)، A_i سطح زیر کشت گیاه i ام (ha)، C_i کل هزینه های متغیر به غیر از هزینه های آب گیاه i ام ($Rial/ha$)، P_w قیمت آب آبیاری ($Rial/m^3$)، IR کل مقدار آب آبیاری گیاه i ام (m^3)، i نوع محصول، Ky_i ضریب حساسیت گیاه به کم آبی، X_i مقدار کاهش نسبی مصرف آب (کوچکتر یا مساوی ۱) در رابطه فوق متغیرهای A_i و X_i مجهول هستند و سایر متغیرها قابل اندازه گیری و یا قابل محاسبه می باشند. همچنین در بین توابع

(۲۰۰۱)، حسینی (۲۰۰۵)، سپاسخواه و کامگار حقیقی (۱۹۹۴) بر روی گیاهان مختلف انجام شده است، مطابق با جدول ۱ تعیین و در نظر گرفته شد.

موقعیت محل و گیاهان مورد استفاده

این پژوهش بر روی شبکه آبیاری و زهکشی سد درودزن واقع در شهرستان مرودشت در استان فارس انجام شد. شهرستان مرودشت با مساحت ۴۶۳۷ کیلومتر مربع در نیمه شمالی استان فارس قرار گرفته است. پروژه چند منظوره سد درودزن بر روی رودخانه کر در جنوب مرکزی ایران و در دشت مرودشت استان فارس اجرا گردیده است. شبکه آبیاری و زهکشی سد درودزن شامل یک کانال اصلی و سه کانال درجه یک، شامل کانال سمت چپ اولیه، کانال سمت راست اولیه (اردیبهشت) و کانال سمت راست ثانویه (هامون) می باشد. پژوهش حاضر بر روی مزارع زیر دست کانال اردیبهشت می باشد. کانال اردیبهشت از جمله کانال های درجه یک شبکه درودزن می باشد که شامل ده کانال درجه سه می باشد. کشت غالب گیاهان در منطقه مورد مطالعه شامل گندم، جو، ذرت دانه ای، ذرت علوفه ای، چغندر قند و برنج می باشد که در این پژوهش برای تخصیص هم زمان آب و زمین از این گیاهان استفاده شده است. و بر این اساس در محاسبات تخمین عملکرد از ضریب حساسیت برای گیاهان مختلف مطابق جدول ۲ استفاده گردید.

گیاه	منبع مورد استفاده	Ky در کل دوره رشد
گندم	(دورنبوس و کسام، ۱۹۷۹)	۱/۰۵
جو	(دورنبوس و کسام، ۱۹۷۹)	۱/۰۵
ذرت دانه ای	(دورنبوس و کسام، ۱۹۷۹)	۱/۲۵
ذرت علوفه ای	(دورنبوس و کسام، ۱۹۷۹)	۱/۲۵
چغندر قند	(دورنبوس و کسام، ۱۹۷۹)	۱/۱
برنج	(اطلاعات شخصی سپاسخواه، ۲۰۰۵)	۱/۳۵

نتایج و بحث

با توجه به بررسی های انجام شده که در منطقه انجام شده بود اندازه های مزرعه بهره برداران مختلف در زیر شبکه های آبیاری عمدتاً بین ۲ تا ۱۵ هکتار می باشد. جهت بررسی اثر سطوح مختلف کم آبیاری در سطح مزرعه از یک بهره بردار نماینده ۷ هکتاری که تقریباً در میانه واحدهای مورد بررسی می باشد استفاده شد (Shabani, 2006). در منطقه مورد مطالعه هر کشاورز قادر به کشت بیش از یک هکتار برنج نمی باشد که توسط قوانین مصوب مراجع مدیریتی هر کشاورز فقط قادر است سهمیه قانونی خود را کشت کند بنابر این این

می باشد که در این تحقیق از روش پن من فائو تخمین زده شد که البته می بایست به منظور بهنگام نمودن مقدار بیلان آب خاک و پیش بینی مصرف آب تعیین و زمان رسیدن تخلیه مجاز را معین نمود. بین ETa که تخیر تعرق واقعی گیاه می باشد و ETp که تخیر تعرق پتانسیل می باشد رابطه (۶) برقرار می باشد، همچنین مقدار ETa کمتر از ETp می باشد و همچنین ETa بستگی به آب خاک باقی مانده دارد که در این شرایط رابطه زیر برقرار می باشد:

$$ETa_{i,t} \leq \frac{[(SM_{i,t} - PWP_C)Root_{i,t} + Rain_i + IR_{i,t} - DP_{i,t}]}{[(1 - P_i)(FC_i - PWP_i)Root_{i,t}]} ETp_{i,t} \quad (6)$$

که در این رابطه

i : نوع محصول

t : دهه های آبیاری

P_i : کسر تخلیه آب خاک.

قید سوم: سهم آب

کل حجم آب آبیاری در فواصل زمانی پی پی در پی برای همه محصولات نمی تواند از آب قابل دسترس موجود بیشتر باشد که بصورت زیر نوشته میشود:

$$10^5 \sum_i \sum_t IR_{i,t} \cdot A_i = R \cdot E_{ci} \quad (7)$$

که در آن:

i : نوع محصول

t : دهه های آبیاری

$IR_{i,t}$: حجم آب آبیاری (میلی متر)

A_i : مساحت (هکتار)

R : حجم آب موجود بر (میلیون متر مکعب)

E_{ci} : راندمان انتقال (اعشار)

قید چهارم: حداکثر کاهش آب مصرفی

جدول ۱- حداکثر مقدار کاهش آب مصرفی نسبت به آبیاری کامل

گیاه	درصد کاهش آب مصرفی
گندم	۴۰
جو	۴۰
برنج	۳۶
ذرات دانه ای	۳۰
ذرات علوفه ای	۳۰
چغندر قند	۲۰

گیاهان مختلف در ارتباط با حداکثر کاهش آب مصرفی متفاوت می باشند در این پژوهش حداکثر مقدار کاهش آب مصرفی نسبت به آبیاری کامل برای گیاهان مختلف با توجه به حد مجاز کاهش عملکرد که در تحقیقات پیشین نیز توسط پرند (۲۰۰۶)، جلیلیان

آمد بیشتر افزوده می شود ولی مشاهده می شود که با تغییر قیمت آب، مدل مجدداً استراتژی های آبیاری کامل را بر می گزیند.

جدول ۴- نتایج تاثیر افزایش قیمت بر الگوی بهینه کشت با ۲۰ درصد افزایش قیمت

نوع محصول	مساحت(هکتار)	کم آبیاری (درصد)
گندم	۷	۰
جو	۰	۰
چغندر قند	۰	۰
ذرت دانه ای	۲/۱۷	۰
ذرت علوفه ای	۱/۳۲	۰
برنج	۱	۰

جدول ۵- نتایج تاثیر افزایش قیمت بر الگوی بهینه کشت با ۶۰ درصد افزایش قیمت

نوع محصول	مساحت(هکتار)	کم آبیاری (درصد)
گندم	۷	۳
جو	۰	۰
چغندر قند	۰	۰
ذرت دانه ای	۰/۳۴۲	۰
ذرت علوفه ای	۳/۵۴	۰
برنج	۱	۰

مطابق جدول (۵) مشاهده می گردد که با افزایش ۶۰ درصدی قیمت آب، گندم با سطح ۷ هکتار ولی با میزان ۳ درصد کم آبیاری در کل دوره رشد وارد الگوی بهینه کشت شده است و مدل در این شرایط بیشترین سطح را در فصل دوم کشت به ذرت علوفه ای با سطح ۳/۵۴ هکتار و آبیاری کامل داده است، همانگونه که در جداول فوق مشاهده می شود مدل با افزایش ۶۰ درصدی قیمت آب از سطح زیر کشت ذرت دانه ای کاسته است و به سطح زیر کشت ذرت علوفه ای می افزاید. به نظر می رسد با افزایش ۶۰ درصدی قیمت آب، مدل بیشتر به سمت افزایش سطح زیر کشت محصولاتی تمایل دارد که با مصرف آب کمتر عملکرد بیشتری دارند در این شرایط بازده اقتصادی برای ۷ هکتار زمین در طول یک سال زراعی ۲۱۸۴۱۴۱۲ تومان می باشد.

بررسی تاثیر خشکسالی بر نتایج مدل

برای مشاهده تاثیر کم آبی در نتایج مدل به جای استفاده از میزان آب موجود در یک سال متوسط، از میزان آب موجود برای یک سال خشک که توسط شرکت بهره برداری به میزان ۸۰۴۸۷ مترمکعب ارائه شده است استفاده شده است که نتایج مدل به صورت جدول (۶) می باشد.

قوانین به صورت یک محدودیت برای برنج نیز در مدل منظور گردید. در این پژوهش برای مزارع زیر دست کانال اردیبهشت سد درودزن مدل مدیریت بهینه آب در سطح مزرعه با ارزیابی استراتژی های کم آبیاری در کل دوره رشد اجرا گردید که بعنوان نمونه نتیجه اجرای مدل برای کانال درجه سه، ۲۲۰ کانال اردیبهشت سد درودزن برای یک سال متوسط از نظر میزان آب موجود که توسط شرکت بهره برداری ۱۴۰۰۱۷ مترمکعب ارائه شده است توسط نرم افزار MATLAB در جدول زیر ارائه گردیده است.

جدول ۳- نتایج الگوی بهینه کشت

نوع محصول	میزان کم آبیاری (درصد)	مساحت(هکتار)
گندم	۰/۰۱۶۱	۷
جو	۰/۰۰۱۵	۰
چغندر قند	۰/۰۰۲۳	۰
ذرت دانه ای	۰/۰۰۲۸	۰/۵۱
ذرت علوفه ای	۰/۰۰۱۶	۳/۱۶
برنج	۰/۰۰۰۱	۱

مطابق جدول (۳) گندم با سطح ۷ هکتار و آبیاری کامل، جو و چغندر قند با سطح صفر و ذرت دانه ای با سطح ۰/۵۱ هکتار و ذرت علوفه ای با سطح ۳/۱۶ هکتار و برنج با سطح یک هکتار همگی با استراتژی آبیاری کامل وارد الگوی بهینه کشت شده اند، همانگونه که مشاهده می شود مدل بیشترین سطح را در دوره اول کشت به گندم و در دوره دوم کشت به ذرت علوفه ای به دلیل ارزش اقتصادی بیشتر اختصاص داده است و در نهایت بازده برنامه ای از الگوی بهینه برای ۷ هکتار زمین در طول یک سال زراعی ۲۴۰۸۹۲۳۵ تومان می باشد. نتایج این مدل نشان می دهد که مدل استراتژی آبیاری کامل را برای همه گیاهان انتخاب می کند. به نظر می رسد که علت این امر بزرگی ارقام ضرایب واکنش عملکرد به آب در کل دوره رشد باشد که این امر موجب می گردد که در مدل تنها استراتژی آبیاری کامل انتخاب شود. پارامترهای مورد نیاز در این الگوریتم جهت میل به بهترین جواب، به این صورت است که تکرار ۲۰۰، اندازه جمعیت ۱۰۰، درصد ترکیب ۰/۵ و احتمال جهش صفر در نظر گرفته شده است.

بررسی حساسیت قیمت آب در نتایج مدل

در جداول (۴) و (۵) تاثیر تغییر قیمت آب بر الگوی بهینه نشان داده شده است. برای بررسی این تاثیر، قیمت آب یک بار از ۲۵۰ به ۳۰۰ ریال و بار دیگر به ۴۰۰ ریال به ازای هر مترمکعب آب تغییر پیدا نمود. همانطور که مشاهده می شود با تغییر قیمت آب، به میزان ۲۰ درصد، الگوی کشت نیز تغییر می کند بدین گونه که از سطح ذرت علوفه ای کاسته و به سطح زیر کشت ذرت دانه ای به دلیل داشتن در

استفاده بیش از مقدار بهینه کود و سم در منطقه گردیم. امروزه افزایش سطح زیرکشت در کشورهای توسعه یافته علاوه بر افزایش محصولات کشاورزی، موجب کاهش نرخ بیکاری، افزایش سطح رفاه جامعه، کاهش آسیب های اجتماعی، ایجاد امنیت غذایی و همچنین استقلال سیاسی در کشور می گردد، مسلماً این اثرات مثبت موید بهره گیری هر چه بیشتر از استراتژی کم آبیاری در مدیریت منابع آب کشاورزی است.

تشکر و قدردانی

بدین وسیله از همکاریهای معنوی و مالی پژوهشگرده ملی مطالعات خشکسالی که در انجام این تحقیق صورت پذیرفت تشکر و قدردانی می گردد.

مراجع

- Borg, H., and Grimes w. (1986), Depth development of roots with time: An empirical description. Transaction of the ASAE, 29(1):194-197
- Diao, X., Roe.T., and Doukkali R. (2002), Economy-wide benefits from establishing water user-right markets in a spatially heterogeneous agricultural economy. Economic Development Center. Department of Economics, Minneapolis, Department of Applied Economics, St. Paul, University of Minnesota. Bulletin No. 02-1.
- Doorenbos, J., and Kassam A.H. (1979), Yield response to water. FAO irrigation and Drainage paper No. 33. Food and agricultural Organization of de united Nations, Rome, Italy
- Evans, E. M., D. R. Lee., R. N. Boisvert., B. Arec., T. S. Steenhuis., M. Prano., and S. V. Poats. (2003), Achieving efficiency and equity in irrigation management: an optimization model of the EL Angel watershed, Carchi, Ecuador. Agric. Sys. 77:1-22.
- Ghahraman, b., and Sepaskhah A.R. (2002), linear and nonlinear optimization models for allocation of limited water supply. Journal of Irrigation and Drainage. 53:39-24
- Hosseini, N. (2005), Effects of Alternate furrow irrigation with different level of Nitrogen on the yield of wheat in the region of Badjgah and Koshksk, M. Sc. Thesis. Irrigation Dept. Shiraz University, Iran (In Persian).
- Jalilian, A., Shirvani, A.R., Neamati, A., and Basati J. (2001), Effects of Deficit Irrigation on Production and Economy of Sugar beet in

جدول ۶ - نتایج کاهش آب مصرفی بر الگوی بهینه کشت مساحت (هکتار) میزان کم آبیاری (درصد) نوع محصول		
گندم	۲۰/۳۲	۶/۱
جو	.	.
چغندر قند	.	.
ذرت دانه ای	.	.
ذرت علوفه ای	.	۰/۷۶
برنج	.	۱

مطابق جدول (۶) با کاهش آب مصرفی از میزان سطح گندم کاسته می گردد و با آبیاری کامل وارد مدل نمی گردد و میزان کم آبیاری در این حالت به مقدار ۲۰/۳۲ درصد افزایش می نماید و جو، چغندر قند و ذرت دانه ای با سطح صفر و ذرت علوفه ای با سطح ۰/۷۶ هکتار بصورت آبیاری کامل و برنج با سطح ۱ هکتار با آبیاری کامل وارد مدل شده است، در حالت کمبود شدید آب، مدل از سطح زیر کشت گیاهانی که مصرف آب بیشتر و سود کمتری دارند می کاهد. در این شرایط بازده اقتصادی برای ۷ هکتار زمین در کل دوره رشد ۱۶۷۲۱۴۲۹ تومان می باشد.

نتیجه گیری

جمع بندی نتایج بدست آمده نشان می دهد که در تعیین الگوی کشت در کل دوره رشد، گیاهان با آبیاری کامل وارد مدل شده اند و به نظر می رسد که علت این امر این است که ضرایب واکنش عملکرد به آب در کل دوره رشد نسبتاً اعداد بزرگی می باشند. در این مدل در فصل اول کشت بیشترین سطح به گیاه گندم و در فصل دوم کشت به ذرت دانه ای اختصاص داده می شود. همچنین نتایج ارزیابی حساسیت مدل نشان می دهد که با افزایش قیمت آب بها به میزان ۶۰ درصد الگوی کشت تغییر می کند بدین گونه که مدل در این حالت بیشترین سطح را در فصل دوم کشت به ذرت علوفه ای با سطح ۳/۵۴ هکتار و آبیاری کامل داده است و با کاهش آب مصرفی مدل از میزان سطح گندم کاسته، و میزان کم آبیاری در این حالت ۲۰/۳۲ درصد افزایش پیدا می کند. در این پژوهش با ارائه یک مدل جدید که برخلاف مدل های پیشین، امکان تعیین بهینه تخصیص آب و زمین را بطور همزمان دارد، باعث می شود که انتخاب سطح زیر کشت با دقت بیشتری صورت پذیرد. مسلماً انتخاب هر چه دقیق تر سطح زیر کشت سبب کاهش استفاده از نهاده های کشاورزی مانند کود، سم و همچنین کاهش هزینه نیروی انسانی و مکانیزاسیون می شود. بنابراین با تعیین دقیق سطح زیر کشت باعث جلوگیری استفاده از کود و سم مازاد در مزرعه در اثر کشت اضافی می گردد و در نتیجه آن می توانیم شاهد کاهش هزینه های ثابت زارع و آلودگی های زیست محیطی نظیر آلوده شدن آب های زیرزمینی و سطحی در اثر

- No. 24.
- Satyasai, K. J. S. and Viswanathan K.U. (1997), Evaluation of alternative water management strategies for water scarce areas. *Indian Journal of Agriculture Economic*. 25(3):499-507
- Sepaskhah, A.R., and Kamgar-Haghighi A.A.(1994), Effects of Every –Other furrow Irrigation on water use Efficiency of Sugar beet, Sugar beet Seminar, 1-3 August, Isfahan University .(In Persian)
- Shabani, M.K., and Honar T.(2008), Optimal management of Irrigation Water Allocation and Cropping Pattern Utilizing Conjunctive Use of Surface and Subsurface Water Resources. *Journal of Science and Technology of Agriculture and Natural Resources*. 44: 53-68. (In Persian).
- Shajari, SH., and Torkamani J. (2007), Suitability of Multiple- Criteria Decision Making Simulations To study Irrigation Water. A case study in the Doroodzan River Basin, Fars province, Iran. *Journal of Agricultural Economics*. (3).
- Sohrab, F., and Abbasi F. (2005), Evaluation of the efficiency of irrigation water during the past few cades in the country, Proceedings of the technical workshop on mechanized surface irrigation ,Karaj . N0. 98.
- Kermanshah region. *Journal of Sugar Beet*, 17(1):1-14. (In Persian)
- Juan, J. A., Tarjuelo.J.M., Valiente.M., and P. Garcia P. (1996), Model for optimal cropping patterns within the farm bases on crop water production functions and irrigation uniformity. I: development of a decision model. *Agric. Water Manag.* 31:115-143.
- Kiafar , H., and Sadradini A.A. (2011), Optimal water allocation for Sufi-Chay Irrigation and Drainage network in East Azarbaijan province of Iran using genetic algorithm, Fourth Conference on Water Resources Management, 5:52-61.
- Mainuddin, M., Gupta.A.D., and Onta P.R. (1997), Optimal crop planning model for an existing groundwater irrigation project in Thailand. *Agric. Water management*. 33:43-62.
- Mathworks, Co. (2009), “Matlab Genetic Algorithm and Direct Search Toolbox” [ttp://www.mathworks.org](http://www.mathworks.org).
- Parand, A.R., and Sepaskhah A.R. (2006), Effects of Alternate Furrow Irrigation with Supplemental Every-Furrow Irrigation at Different Growth Stages on the Yield of Maize (*Zea mays L.*). *Plant Production Science*, 9:415-421.
- Perry, C. J. and Narayanamurthy S.G. (1998), Farmer response to rationed and uncertain irrigation supplies. IWMI. Report Research,

تاریخ دریافت: ۹۱/۷/۸

تاریخ پذیرش: ۹۱/۱۲/۲۳

Archive

Optimal, Simultaneous Land and Water Allocation Under Resource Limitation Conditions, Using Soil Water Balance (Case study of Doroudzan Dam Irrigation and Drainage Network)

Z. Rabie¹, T.Honar^{2*} and A.R. Kazemi³

Abstract

Based on the global presupposition, 52 countries will face water deficit crisis by 2025, therefore, it would be inevitable to use water resources efficiently and favorably. In this regard, fundamental and comprehensive changes in the current agricultural structure are vital, which is referred to as the largest water consuming activity, designing the cropping pattern in order to determine the cultivated area, proper rotation, and water use is of the great importance. In this study we aimed to present a model which could provide optimum cropping pattern, cultivation area, and allowable deficit irrigation during growing season, using genetic algorithms. The results showed that the model did not suggest deficit irrigation during the cultivation period, instead full irrigation was suggested. Furthermore, the result of sensitivity analysis indicated that by increasing the price of water, the model has made 60 percent difference in cropping pattern in such a way that the maximum cropping area belonged to fully irrigated Maize (3.5 ha) and by decreasing the amount of applied water, the model decreased the area under wheat cropping and increased the amount of deficit irrigation by 20.32 percent.

Key words: Optimal cropping pattern, genetic algorithms, land and water allocation, deficit irrigation

1,2,3- Former MSc. Student, Assoc. Prof. of Water Eng. Department of College of Agriculture and PhD. Student of Shiraz Univ., Shiraz, Iran respectively.

(*- Corresponding Author, Email: toorajhonar@yahoo.com)